Ч. 110. Середа 31 (18) мая 1911 Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*Стан здоровля Цісаря. — Справи балканьскі.*

Korresp. Wilhelm доносить з Ґеделе вчера вечером:

Стан здоровля Цісаря був і вчера знаменитий. Зміна воздуха зробила найкористнійший вплив на стан здоровля. Цісар, як звичайно в літі, встав о 4 годині рано і працював цілий день після проґрами. Всьо то вказує, що поліпшене є тревале, а легкі прояви катару і хрипки зовсім щезли. Голос о много чистійший. Треваюча кілька днів погода дала Цісареви можність проходів і проїздів. Настрій Цісаря знаменитий. Кашель значно слабший. Нічний випочинок спокійний. Нині рано буде принятий на окремій авдиенциї новий начальник Боснії ґен. Потіорек.

Доносять з Будапешту, що в суботу в полудне правительство одержало урядове повідомлене, що Цісар в четвер дня 1 червня відїздить до Відня. Президент кабінету ґр. Кін Гедерварі буде імовірно в середу на працальній авдиенциї в Ґеделе. Заповіджений приїзд мін. Еренталя до Будапешту відкликано, бо Цісар буде вже в сім тиждни в Шенбруні. Цісарский поїзд виїде в четвер о 1 годині в полудне в Ґеделе і стане о годині 6 вечером у Відни.

Шеф росийского посольства Нелідов заявив представителеви бюра Вольфа, що росийске міністерство справ заграничних одержало устну відповідь на устну заяву яку зробив росийский посол Туреччині в справі альбаньскій. В тій відповіди Туреччина підносить, що заява росийского посла зачудовала єї, бо она була зовсім неоправдана дійстним положением. В послідних часах по стороні Чорногори помічено факти, які не були в згоді з міжнародними договорами і заслугували на осуджене. Вже то само, що Туреччина супротив Чорногори була надто уступчива, сьвідчить о тім, що у неї нема ніяких неприязних намірів. Всьо буде зависіти від поведеня Чорногори.

Турецка палата послів по заяві правительства о заяві Росиї ухвалила правительству вотум недовірія. Великий везир заявив в справі альбаньскій, що з причини неспокійної вдачі Чорногорців, Туреччина замість кількох баталіонів вислала для здавленя ворохобні цілий корпус. Великий везир підніс з притиском мирний настрій Туреччини і заявив, що мимо кроку Росиї ні одна держава не увірила в те, немов би Туреччина загрожувала европейскому мирови або Чорногорі.

І по правді в тій справі майже вся европейска праса виступила остро против ноти росийского правительства. Так само у анґлійского правительства викликала ся нота велике невдоволене, тим більше, що там панує думка, що Росия ділає в порозуміню з Болгариєю. По думці дипльоматичних анґлійских кругів Німеччина і Австро-Угорщина поспішили однак з помочию Туреччині і Росия мусїла ослабити враженє викликане нотою. Нема сумніву, що Росия не найде попертя в своїм аґресивнім поведеню супротив Туреччини ані в Льондоні ані в Парижи.

Рішучу поставу Туреччини приписує W. Allg. Ztg. обставині, що міністер заграничних справ Ріфаат-паша телеґрафічно запитав турецких амбасадорів про враженє, яке на европейских дворах зробила росийска нота, а більша часть відповіла, що скорше треба звернути ся до Цетинії в сій справі як до Царгорода. Европейскі держави згоджують ся з тим поглядом турецких амбасадорів і тому противні росийскій ноті, а ся постава держав причинила ся до того, що Туреччина дала таку рішучу відповідь Росиї. Турецке правительство, як запевняють царгородскі дневники, повідомило чорногорске правительство, що Малісори не послухали візваня Торґут-паші і уступили до чорногорскої границї. Задля того Торґут-паша

---

33)

## ПРИГОДИ БРИҐАДИЄРА ЖЕРАРДА.

З анґлійского — Конана Дойле.

(Конець).

Було би несправедливим, як би кождий вояк домагав ся від свого противника, щоби боров ся з ним єго методою. Коли влізе ся між вовки, треба разом з ним вити.

Тому з певного рода воєнним окликом кинув ся я на него, щоби обома ногами дати єму кілька сильних ударів. Однак в тій хвили я знайшов ся пятами в горі; бачив тільки іскор, що колись під Австерліц і впав на землю, ударяючи головою о камінь.

Коли я прийшов до себе, побачив, що находжу ся в дуже скромній комнатї, менше ніж скромно умебльованій на полевім ліжку. В голові мені так гуділо, як би хотіла тріснути, а коли я вхопив ся за чоло, почув, що над оком маю ґуз величини волоского оріха.

По цілій комнаті розходив ся якийсь острий запах — небавком я замітив, що походив він від кусника паперу, намоченого оцтом, а находячого ся на моїм чолі.

В куті комнати сидів той малий страшний чоловічок з дуже зажуреним видом; мав голе коліно, а старий натирав єго якоюсь мастию і кляв при тім безнастанно.

— Така глупота! Ще мені щось подібне ніколи в житю не лучило ся—говорив, лаючи малого. — Цілий місяць я мучив ся з тобою, а тепер нарешті, коли ти гнучкий як пструг у воді і звинний як вивірка, вдаєш ся на два дни перед перегонами в якусь бурду з чужинецким приблудою!

— Перестаньте вже! — відповів малий з гнівом. — Ви вправді добрий тренер, Джім, але свої балаканині могли би раз дати спокій.

Однак старий не дав ся застрашити.

— Так, так —говорив дальше — і не має тут чоловік бути лихим та гнївати ся! Як то коліно не загоїть ся до середи, буде з тобою зле, як я Джім, а потім потреває дуже довго, доки хтось на тебе бодай пенса поставить.

— Що має бути зле? —відповів малий— то по мені не покаже ся! Ви забули, бачу, що я виграв вже 19 разів! А ви що зробили би, як би вам такий волоцюга хотів здирати одїж з хребта?!

— Пст! пст! Я дав би єму спокійно, а потім пустив би за ним в погоню вояків, як се тепер ми зробили. Я був би річи дістав дуже скоро назад.

— До сто чортів! Не люблю, коли мене хтось спиняє в моїх вправах. Але коли комусь стане в дорозі такий марний Французик, котрий навіть не вміє порядно зробити пальцьом діри в булці масляній, то прецінь в такій людині, як я, мусить жовч перевернути ся до гори ногами! Я навіть не гадав, що він від разу вилізе на мене з ногами.

— А щож ти гадаєш, що він може студиював методу і реґулу Бравтона? Також цікаве! Ті там зза моря мають якраз таке саме поняте про правильну боротьбу, як сліпий про краски.

Того було мені вже за богато, панове! Отже я зачав:

— Перепрашаю, вправді я не розумів добре вашої розмови, але ваші послідні слова були дуже дурні! Ми Французи розуміємо ся на боротьбі так добре, що зложили майже кождій столици в Европі візиту, а незадовго будемо ще в Льондоні. Але ми боремо ся як слід для вояків а не як уличники. Розумно? Ви бєте мене по голові, я копаю вас ногами— то забавка для дітий. Дайте мені шаблю і возьміть то саме оруже до руки, а я вам покажу, як бють ся у нас по другім боці каналу.

Оба глядїли на мене в часї мові промови остовпілими очима, як се уміють Анґлійці, коли чомусь дуже дивують ся, а потім почав старший:

— Ну, тішить мене се дуже, мосіє, що ще жиєш. Не так виглядало, як ми сюди вас вносили. Видите, ваша голова ще за тверда для найлїпшого кулака в Брістоли!

— Але й була з вас потішна фіґура — перервав другий — ви скочили на мене так засліплений як молодий когут. Я також не лінивий, вигорнув на право — пляц! і отсе ви лежали як довгий. То не була моя вина, мосіє, прецї я вас остерігав!

— Ну, ну, потіште ся — відозвав ся Джім, а єго слова гомоніли немов бажане — буде се вам гарною памяткою на будуче. Мо-

буде їх немилосердно стежити. Колиб турецкі стріли попали поза чорногорску границю, то сего не треба уважати воєнним діланем против Чорногори, але против Малісорів. Отже Туреччина взиває Чорногору, щоби не відповідала на турецкі вистріли, бо в такім случаю була би Туреччина приневолена виступити против Чорногори.

Вислане ноти російскої приписують просьбі великої княгині Милиці, доньки чорногорского короля. Однак держави не приписують сій ноті значіня, бо Росия з огляду на своє внутрішнє положенє не була би тепер спроможна виступити до воєнного діланя против Туреччини. І дійсно, як звіщають, Росия починає завертати і злагоджувати свою ноту тим більше, що ані Анґлїя ані Франция не піддержать єї.

# Новинки.

**Львів, 30 мая 1911.**

— **Іменованя.** Львівский висший суд краєвий іменував асистентом канцелярийним для Львова Кар. Ґадлеца, офіцията канцеляр. у Львові. — Президент гал. Дирекциї почт і телеграфів іменував укінченого ґімназиста Мих. Станисл. Екерта практикантом почтовим.

— **Є. Е. ВПр. Митрополит** ґр. Шептицкий перестудивши ся, занедужав дня 28 мая о годині 3 по полудни і трех лїкарів сконстатувало стан горячковий. Друге конзиліюм з трох лїкарів дня 29 мая о год. 8 рано сконстатувало значне полїпшенє. Др. Кобриньский ex consilio. — Вчера перед полуднем горячка спала на 39° і стан грізний минув.

— **Виділ** Руского лїкарского Товариства уряджує 11 червня (в неділю Зелених сьвят) прогульку для членів Товар. до Яремча, Микулинець, Татарова, Ворохти, в цїли вибраня відповідного місця на лїтниско евентуально на санаторию. Місце збору прогульковців: Зелїзничий дворець в Станиславові о годині $^3/_4$10 рано. В Делятині досїдають прогульковці зі шляху Чернівцї-Коломия. Зголошеня до участи просимо слати на адресу секретаря Тов. дра М. Вахнянина, Львів, ул. Льва Сапіги ч. 2 Б.

— **Фестин** на дохід Рускої Захоронки відбуде ся дня 1 червня на повиставовій площи. Різнородна програма дає запоруку гарної забави, тому сподївати ся належить, що площа повиставова зароїть ся від нашої публики. — Комітет.

— **На загальних зборах** Тов-а обезпечень „Днїстер" минулого четверга ухвалено зміну статута після внесеня Дирекциї, а при точцї „вибори" вибрано через акламацию почесним президентом на дальший період Є. Е. Митрополита ґрафа Андрея Шептицкого. Заступниками членів Надз. Ради вибрано пп: дра Леся Кульчицкого, о. Теодозия Лежогубского, о. Ост. Нижанковского, радн. Тита Ревaковича і адв. дра Евина. До ревізийної комісиї вибрано пп. Юліяна Січиньского, Омеляна Куницкого, Мик. Мельника і заступником п. Миколу Заячківского. При точцї „інтерпеляциї" забирали голос члени в ріжних місцевих справах.

По полудни того дня на загальних зборах тов. кредит. „Днїстер" принято відчитаний протокіл з попередних зборів і звіт з дїяльности за минулий рік та уділено Надз. Радї і Дирекциї абсолюторию. Чистий зиск в квотї 38.204 К роздїлено після предложеня Дирекциї.

— **Холєра в Ґрацу.** Санїтарний департамент стирийского Намістництва оповіщує: Один почтовий офіцият в Вальтендорфі, котрий вернув із відпустки в Венециї занедужав по спожитю устриць ві второк минулого тиждня серед підозріних обявів. Розслїд виказав, що офіцият той, именем Франкі занедужав на азийску холєру. Франкі помер вчера о 1 год. 50 м. Всї особи, які з ним стикали ся ізольовано і карантана потреває 10 днїв.

— **Сензацийна справа з процесу Левицкого.** Карна розправа против Казим. Левицкого, убийника бл. п. Огіньскої добігає до кінця і мабуть нинї буде вже виданий вирок. Вироку сего дожидає львівска публика з незвичайним заціклавленєм, позаяк від самого початку викритя убийства а тим більше безпосередно перед самим процесом удержувала ся уперто чутка, що родина убийника при помочи гроший і красних слів робить всілякі можливі заходи, щоби убийник був увільнений. Що тота чутка не була зовсїм безосновна, се виявило ся вчера підчас розправи.

Коли в полудне по перерві розправа розпочала ся на ново забрав голос судия присяжний п. Стелля-Савицкий і звернув ся до предсїдателя трибуналу з просьбою о подане до відомости судиїв присяжних, чи правдою єсть чутка, що до суду наспіло письмо, в котрім робить ся донос, що побічними виливами постарано ся вже о то, щоби судиї присяжні видали вердикт увільняючий.

Предсїдатель трибуналу радник Левицкий заявив, що одержав дїйстно безіменний лист, писаний на машинї з датою 26 мая с. р. Автор того листу доносить, що хоч високо цїнить безсторонність судиїв присяжних, то все-таки уважає за відповідне донести, що чув, що родина обжалованого має досить гроший, щоби вплинути на судиїв присяжних; що п. Алекс. Левицкий брат обжалованого, мав сказати, що не упорав ся ще лиш з одним судиєю присяжним і що оден із судиїв присяжних мав дістати 8000 К. Наконець доносить автор листу, що о тім моглаби щось сказати звістна писателька н. Ґабриеля Запольска.

---

жете оповідати, що ви зробили знакомство з найліпшим кулаком в Брістоли, з кулаком, котрий був в школї Джіма Ґунтера!

— Я привик до сильних ударів—відповів я гордо.

Я розпняв зараз мундур і обнажив ногу, щоби їм показати свої шрами; мусїли також придивити ся місцю коло ока, де застрягло шило мнимого сьвященика!

— До лиха! Той потрафить більше, ніж їсти юшку ложкою! — кликнув малий з признанєм.

— З тим міг би не оден з наших бити ся о честь! — докинув старий. — Шість місяців трекованя, а ти побачив би! Шкода, що мусить вертати до вязниці.

Та послїдна замітка зовсїм менї не подобала ся; я запняв знов мундур і встав з ліжка, мовлячи:

— А тепер я просив би вас, щоби ви позволили менї удати ся в дальшу дорогу.

Тренер відповів на то з усьмішкою:

— Не можу нїчо на се порадити, мосьє! Прикро менї дуже, що такого зуха, як ви, мушу відослати назад, але інтерес інтересом, а тут ходить о 20 фунтів нагороди. Були тут вже нинї рано по вас а незадовго покажуть ся знов.

Серце менї майже завмерло в грудях.

— То значить, що хочете мене зрадити? — кликнув я. — Два рази по двайцять фунтів дістанете, як я лише висяду на берегах Франциї. Даю вам на се слово чести!

Покивали лише головами.

Я просив, благав, говорив про анґлїйску гостинність, про товарискість славних людий — всьо псови на буду не здало би ся! Надармо!

Я міг би так само звертати ся до тих двох деревляних палок, що стояли передо мною в кутї. На їх лицях не було видко анї слїду співчутя.

— Інтерес є інтересом — повторив старий — а зрештою якби той міг на другу середу станути до змаводів, коли би показало ся, що позволив утечи воєнному бранцеви? Нї, нї, того ризикувати не можна!

Отже то було всьо, що я зискав по тількі трудах і такій тяжкій праци!

Як бідне, глупе ягня, що вирвало ся з череди, я мав бути відставлений назад. Нї, то не повинно стати ся, доки я міг тому перешкодити!

Я чув досить, щоби знати, що було слабою стороною у тих людий, і хотів їм лише доказати, що Стефан Жерар був тодї найстрашнійшим, коли здавало ся, що покидає єго всяка надія.

Одним одиноким скоком я знайшов ся при палках, вхопив одну з них і замахнув нею грізно над головою малого геркулеса.

— Отже робіть, чого не можете занехати — крикнув я — але бодай на середу попсую вам забаву!

Малий закляв щось і хотів на мене кинути ся, але професор вхопив єго в обоє рамена і втиснув єго назад в крісло, причім кричав як навіжений:

— Нїчо з того, хлопче, вже я тебе научу! А звертаючись до мене, додав:

— Втікайте, втікайте, Французику! Накивайте пятами! Скоро, скоро, бо вирве ся!

Не треба менї було того двічи повтаряти, отже я вибіг чим скорше.

Однак ледви я потягнув трохи сьвіжого воздуха, який мене овіяв, взяв ся мене якийсь заворот голови і я мусїв оперти ся о стїну, щоб не упасти на землю.

Але що я перебув! Не дивниця, що по тількі недостатках і трудах в послїдних днях я станув на краю своїх сил.

Отже я станув в моїм тяжкім уніформі і позагинанім чаку, зі спущеною головою, повіки менї опали...

Я зробив, що міг. Тепер вже дальше не йшло.

Вкінци роздав ся тупіт кіньских копит, я підніс очи і побачив сивобородого ґубернатора з Дортмуру, що з шістьма їздцями стояв о десять кроків передо мною.

— Так, так, полковнику — сказав з гіркою усьмішкою, маємо вас знов в своїх обіймах! Якже менї приємно.

Коли бравий вояк зробив всьо, що міг, а все таки єго поконано, то тодї спосіб єго піддачі неприятелеви є мірою єго образованя.

Я витягнув лист, який мав в кишенї, поступив кілька кроків наперед і віддав єго ґубернаторови з цїлим достоїньством.

— Дуже менї жаль, пане, що я був приневолений задержати оден з ваших листів — сказав я.

Глянув на мене здивований і кивнув на вояків, щоби мене придержали. Опісля розломив печатки а єго лице набрало якогось дивного вигляду.

— То мусить бути той лист, який згубив сір Кароль Мередіт — сказав.

— Находив ся в кишенї єго плаща.

— Ви носили єго при собі два дни?

— Від ононї вечером.

— І ви не читали?

Я не відповів нїчого, але дав єму виразно до зрозуміня, що поставив питанє, яке чоловік чести не задає подібному собі.

На моє здивованє вибухнув шаленим сьміхом а минуло споро часу, заки успокоїв ся. Вкінци отер слези з очий і сказав:

— Ну, полковнику, ви наробили собі і менї непотрібного клопоту. Позвольте, що прочитаю вам той лист, який ви два дни носили при собі.

І став читати:

„Повідомляєть ся вас, що полковника Стефана Жерарда з третього полку гузарів виміняно за полковника артилериї Масона, отже належить пустити єго на волю".

І став сьміяти ся на ново і вояки сьміяли ся і ті два з хати сьміяли ся... а я...

Ну, коли я почув ту загальну веселість, а перед очима станули менї всї мої подїї та побоюваня, мої труди і небезпечности, щож я міг инше зробити, як не оперти ся о стїну і сьміяти ся сердечнїйше ніж всї.

І чи не мав я причини?

Чи не бачив я вже перед собою моєї улюбленої Франциї, моєї дорогої вітчини, мого великого цїсаря, моїх бравих гузарів?

Поза мною находила ся сувора вязниця і тяжка рука анґлїйского короля.

* * *

Стефан Жерар сплюнув і перестав оповідати.

Тоді другий з судиів присяжних зажадав, щоби в сій справі порoблено відповідні доходженя. До сего жаданя прилучила ся також і п. Запольска, котра виступаючи в процесі за сьвідка, була на сали.

Не менше сенсацийні були зізнаня заприсяженого яко сьвідка судиї слідчого п. Зґуральского. Він розповідав, в який спосіб вело ся слідство против обжалованого Казим. Левицкого і розповів між иншим сцену, яка відбула ся між обжалованим а его братом Станиславом Левицким. Станислав Левицкий відвідуючи брата у вязници так сказав одного разу до него: „Будь спокійний, опінія вже уложила ся, часописи вже оголосили, а ті сьвідки, котрі давнійше що иншого зізнавали, нині самі зголошують ся і відкликують то, що сказали". — Сьвідок каже, що був у відношеню до обжалованого дуже осторожний, бо той відгрожував ся ему, що буде его при розправі чесати.

Дальше розповідав сьвідок, що з часом прийшов до переконаня, що суть якісь зовнішні впливи на слідство, бо обжалований Левицкий заявив ему, що за кілька корон можна порозуміти ся в вязници. Чув також о фактах, що брат обжалованого, Александер Левицкий, мав їздити у фраку по місті і робити щось зі сьвідками. — Одного разу заявив Станислав Левицкий обжалованому в присутности сьвідка п. Зґуральского, що обжалований може числити на добрий вислід о пять голосів („не винен") не трудно буде постарати ся. Сьвідок доніс о тім президентови суду п. Мілашевскому, бо висказ п. Станислава Левицкого занадто був ризиковний. Иншим разом сказав знов Станислав Левицкий до обжалованого: „Справа доходить до кінця а ти єї утрудняєш. Мусиш мати ся на бачности, бо всі впливи, о які постараємо ся, в виду твого поступованя малїють.

Для доповненя сих сенсацийних зізнань, треба ще додати, що прокураториа розвела вступне слідство против аґента поліциї Куранта, котрий яко сьвідок зізнавав в користь обжалованого. Против Куранта розведено слідство о злочин обманьства з причини фальшивих зізнань перед судом а против матери обжалованого о намову до фальшивих зізнань.

— **Смерть пливака.** З Будапешту доносять про таку подію: Ученик торговельної школи, Михайло Чічаля, літ 17, син властителя камениць, був знаменитим пливаком і вже на кількох плаванях о заклад одержав був першу нагороду. Тепер лагодив ся до участи в олімпійских ігрищах і хотів відбути пробу плаваня на Дунаю. В тій цїли просив поліцию, щоби позволила ему дня 27 с. м. скочити з моста Єлисавети для проби до Дунаю. Поліция позволила і вислала на місце відповідне число поліциянів для удержаня порядку. Для більшої безпечности стояли понизше моста два човна ратункові і один пароплав. О назначеній порі зібрали ся коло моста сотки людий. Чічаля скочив, але вже у воздусі стратив притомність і впав на воду цїлим тїлом плоско та в одній хвили щез без слїду, тїла его не можна було й доси виловити.

— **Демонстрация карликів.** Жителі Почдамскої улиці в Берлині були дня 27-го с. м. рано сьвідками рідкої демонстрациї. Перед замкненою палатою шпортовою при тій улици явило ся не менше лиш 125 карликів з куцками і зі всіми цирковими приладами. Карлики ті мали в згаданій палаті показувати свої штуки і з'їхали ся з цілого сьвіта. Тимчасом задля банкротства спортового підприємства не прийшло до представлень, а карлики хотіли показати перед публикою, в якім прикрім знайшли ся положеню. На цїлу ту громаду зложило ся яких десять чи дванайцять громадок під проводом своїх імпресаріів, котрі зпоміж себе вибрали директора і той мав вести інтереси карликів. Він заключив був ще в 1900 р. угоду з берлиньским підприємством, на основі котрої цїле товариство карликів мало з'їхати ся на представленя до Берлина. Поодинокі громадки відмовили длятого навіть дуже користні виступи деинде а поїхали до Берлина. Після умови приїхали они дня 25 с. м. до спортової палати, а тимчасом застали єї замкнену. Директор палати сказав їм, що не може додержати угоди, бо поліция не хоче дати позволеня на циркові представленя, які виконують тоті маленькі люди на маленьких кониках так само як би й в звичайних цирках. Отже карлики змовили ся і постановили задемонструвати, щоби показати тим, в якім прикрім положеню они знайшли ся; мусять заставляти годинники і всякі дорогоцінности, які мають, щоби могли жити. Показало ся однак, що директор спортової палати навіть не був на поліциї і о концесию зовсім не старав ся. Він управляв зовсім иниший спорт: крадіж, обманьства і фальшоване документів. Пана директора арештували і замкнули до арешту, а 125 карликів поки що остало ся без хліба.

# Телеґрами.

**Ґрац** 30 мая. Особи, котрі стикали ся з помершим на холеру урядником почтовим суть зовсім здорові.

**Букарешт** 30 мая. Півурядово заперечують донесенє о намірі приїзду тут сербского короля.

**Льондон** 30 мая. Палата послів приняла одноголосно в другім читаню біль о загальнім обезпеченю.

**Мек Кук** (Небраска) 30 мая. Стовкнули ся тут два поїзди; згинуло 9 осіб.

**Константинополь** 30 мая. Росийский амбасадор Чариков конферував вчера знову з міністром справ заграничних Ріфаатом пашою.

**Рим** 30 мая. До часописий доносять з Мессини: Незнані злодії вкрали архіепископови дуже цінні прибори церковні і инші дорогоцінности, вартости кількох міліонів лір (корон). Між иншими вкрадено велику мантию, висаджену брилянтами, котра крім того має вартість історичну.

**Берлин** 30 мая. Бюро Вольфа заперечує чутку о уступленю міністра рільництва Шорлємера і зазначує, що межи ним а канцлером Бетман-Гольвеґом єсть повна згода що до політики у східних провінциях.

**Париж** 30 мая. Міністерство справ заграничних заявляє, що не має нічого спільного з оголошенєм марокканьского міністерства справ заграничних що до протекторату Франциї над Мароккoм.


# Надіслане.

## Церковні річи

— — **Найкрасші і найдешевші продає** — —

## „Достава"

**основана рускии Духовеньством у Львові при ул. Руській ч. 20 (в каменици „Дністра"), а в Станиславові при ул. Смольки число 1.**

**Там дістане ся ріжні фелони, чаші, хрести, ліхтарі, сьвічники, таци, патериці, кивота, плащениці, образи (церковні і до хат), цьвіти, всякі другі прибори. Також приймають ся чаші до позолочення і ризи до направи.**

**Уділ виносить 10 К (1 К вписове), за гроші зложені на щадничу книжку дають 6 прц.**

— **Рускі диктати** до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Иосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене видане. — Ціна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.


# Рух поїздів зелїзничих

**обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.**

**ЗАМІТКА.** Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

## Приходять до Львова

### на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9,** 10·15, **1·30**, **2** §) 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10,** 5·40, 10·10†), 10·30.

†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

### На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55,** 5·16, 10·13, 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

### На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

## Відходять зі Львова

### з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

### З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33,** 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

### З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Телефон 452. Телефон 452.

# Містове бюро

# Ц. К. зелізниць держав.

## у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видає

**Білети** складані комбіновано - окружні до всіх і зі всіх значнійших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

**Білети** складані в однім напрямі на німецких зелізницях, важні 45 днів.

**Білети** картонові, звичайні, до всіх стаций в краю і за границею.

**Асиґнати**

на місця в спальних ваґонах.

**Продаж всяких розкладів їзди і провідників.**

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелізничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

**Телеграфічна адреса: Stadtbureau, Львів.**

В друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527)